

avisa

BOKS 78, DRAMMEN
JST 1967—NR. 2—ÅRG. 13

**Alt i SPORT
for sommer og vinter**

Ø STORGT. - DRAMMEN - SENTRALB. 83 26 80

CARL G. KNUDSEN A.S

Telefon 83 75 93.

Engene 18.

Rørhandel. — Autorisert rørleggerforretning.

Skioldfruer og gutter!!

Er håret langt — sveisen ugrei,
så hjertelig velkommen til meg

OLAF M. STRØM

Dame- og herrefrisør
Tollbugt. 2 Tlf. 83 19 30

La vår erfaring komme Dem til gode

Egen tapet- og plastavdeling

Egen parfymeavdeling.

Haraldsens Farvehandel A.s

Tollbugt. 102. — Tlf. 83 10 57. — 83 76 37.

Alt i reproduksjoner.

A/S PET RADIO-TV

Christensengården.

Telefon 83 64 88.

Gullsmed

Th. Thorkildsen

Schultz gt. 32 - Drammen. Tlf. 83 24 23.

Strømsø Sveiseseverksted og Gjerdefabrikk

Flettverksgjerder i alle størrelser. — Sveise-
og platearbeid. — Mek. verksted.

Verksted: Kontor: Langes gt. 14. Tlf. 83 43 45

Fabrikk og lager: Daler på Gulskogen.
Tlf. 84 89 38.

LIE HØVLERI A.S

Tlf. 83 73 95. — Gulskogen.

Har De byggeplaner?

Spar penger — bruk endeplyd høvellast.

Når det gjelder:

**SNEKKERFURU — KRYSSFINER
MØBELPLATER — SPONPLATER** spør oss.
AKTIESELSKABET

Rødskog

BRUG & GULDLISTEFABRIK
Gulskogen

Drammen og Opland Travelskap

**Velkommen til årets travsesong
på Drammen Travbane**

Proger Sparebank

Telefon 83 80 80.

*Aktieselskabet
Kulkompaniet*

Drammen — Telefon 83 31 80.

Redaktør: Rune Reffhaug Johansen.

Redaksjonskomité: Thorbjørn Gulbrandsen, Tore Larsen, Kåre Mad- sen, Harry E. Andersen.

AVISA Forretningsfører: Dagfinn Hansen.

Fremtidens Trykkeri

Om amatørbestemmelsene i norsk idrett

I den senere tid har det vært en livlig debatt i norsk presse når det gjelder godtgjørelse til de beste idrettsutøverne her i landet.

I Norge holder man krampaktig fast ved A. Brundidges mening om at alle idrettsfolk skal være amatører og ikke på noen måte ta i mot penger eller annen form for godtgjørelse for sine prestasjoner. Man kan forsvare dette syn ved å hevde at idrett er lek, og mange vil være enige i denne definisjonen og dermed påstå at man ikke skal tillate betalte idrettsfolk her i landet. Ser man imidlertid på den idrettsutvikling som har gått for seg i Norge og andre land i de siste 10—20 år, kan man ikke lenger påstå at idrett på det mest avanserte plan er lek. Det er i høyeste grad alvor med trening opptil seks ganger i uken, samtidig med at man deltar i harde konkurranser. Dette vil i meget sterk grad gå ut over ens arbeid og privatliv, og når idretten blir så omfattende, kan man ikke lenger kalle den lek.

«Men så intens trening er slett ikke nødvendig», vil mange si og mene at slikt er sportsidioti, men da har man ikke særlig greie på hva toppidrett i dag egentlig er. Ved for eksempel å spørre toppidrettsfolk som Harald Grønningen, Bjørn Wirkola, Finn Thorsen og Fred A. Maier vil man straks få til svar at de uten tvil nytter mest tid til trening og får svært få muligheter til å dyrke sitt privatliv. Det virker meget urimelig at vi skal kreve så mye av våre idrettsidol, som må forsake så mye uten å få noen kompensasjon for det.

I mange andre land har man profesjonelle idrettsutøvere som uten å gi avkall på andre vesentlige gleder kan drive effektiv trening. Det er idretten som er deres arbeid, og dermed vil de også få tid til å ofre seg for sin familie. Det skulle ikke herske tvil om at disse utlendingene har langt større muligheter til å holde seg i form og yte maksimal innsats i konkurranser. Det er ikke noe å si på at våre egne sportshelter har vanskeligheter med å ta opp kampen med utenlandske profesjonister.

Etter det som i det siste er kommet fram i pressen, må man spørre seg om amatørreglene i vårt land blir fulgt. For om mulig å få et svar på dette, kan man ta for seg en del av de viktigste og mest populære idrettsgrener i Norge.

Skøyte løp er uten tvil den mest populære vinteridrett blant nordmenn. Sist vinter ble det

mye bråk angående de skøyte løp som ble arrangert i Nord-Norge. Det ble påstått av klubblederne at løperne forlangte økonomisk godtgjørelse av klubbene i tillegg til de få kronene Norges Skøyteforbund lot dem få. Selvsagt nektet de aktive for at dette var tilfelle. De ville ikke stå fram og innrømme at de hadde forbrutt seg på dette området dersom dette var riktig. Det er umulig for oss utenforstående å vite hva som egentlig har hendt i denne saken, men skal man være helt ærlig, må man være enig i at det ikke hadde vært urimelig om løperne hadde fått økonomisk godtgjørelse for den tiden de reiste rundt i landsdelen og gikk på skøyter. Det var i dette tilfellet ikke snakk om å være der i noen få dager, men i to eller tre uker. Det er lett forståelig at de aktive har liten lyst til å være med på et så omfattende og anstrengende arrangement. Slik amatørreglene er nå, er det meget sannsynlig at de blir økonomisk skadelidende etter en slik tur. Hvorfor kan man da ikke heller endre bestemmelsene slik at man offentlig og med god samvittighet kan gi hver deltager en bestemt penge- sum? Det må da stå i innbydelsen til et stevne hvor mye man har anledning til å gi hver løper, og så er det den aktive selv som kan godta, eller forkaste dette.

I de senere år har man alltid hatt en eller annen form for godtgjørelse til fotballspillerne i Hovedserien, og til dels også i 2. og 3. divisjon. Man har kunnet gjøre dette på mange ulike måter. Hver spiller kan få det han trenger av idrettsutstyr, han kan få en dress, og (eller) han kan få påskjønnelsen i form av kontanter. — Blant våre beste fotballklubber vil ledelsen ikke at spillerne skal drive mindre effektiv trening i sommerferien. Derfor samler de alle spillerne med sine respektive familier i en sommerleir, og dermed kan klubben ha sine spillere i trening samtidig som disse kan ha sine familier med på ferie. Hele denne turen er det klubben som betaler, og spillerne har overhodet ikke utgifter i denne forbindelse. Kan man kalle dette brudd på amatørbestemmelsene?

I vinteridrettene langrenn og hopp har man funnet en måte å omgå amatørbestemmelsene på.

I konkurranser setter man opp kostbare premier som for eksempel kjøleskap, vaskemaskin, støvsuger og fjernsynsapparat. Dermed har deltagerne noe konkret å kjempe for, og de beste får absolutt noe igjen for sitt slit. Dette skulle ikke være brudd på amatørbestemmelsene, for det er arrangørene som selv bestemmer hva slags premier man skal gi deltagerne. Men i virkeligheten er det vel det samme om vinneren får et kjøleskap eller kontantbeløpet som svarer til kjøpesummen av en slik gjenstand!

I denne forbindelse kan det være på sin plass å henvise til et intervju i Verdens Gang 1. april 1967 med den kjente fotballspilleren Edgar Stakseth som ikke har noe i mot betalt idrett og sier: «Vi kan ikke leve av medaljer».

I andre idretter hender det at velsituerte pri-

vatpersoner yter et beløp i en bestemt hensikt, for eksempel slik at et eller annet særforbund innen norsk idrett skal få anledning til å sende representanter til en konkurranse i utlandet. — Er dette moralsk riktig i følge de regler man har for amatøriddrett her i landet?

Når en idrettsutøver har kommet på et representasjonslag i langrenn, hopp, fotball eller skøyter, får han alltid den beste forpleining og det beste utstyr som kan skaffes. Deltagerne får lik klesdrakt og ofte helt nytt idrettsutstyr. Alt dette får de vanligvis beholde siden. I de idrettene hvor man sliter med dårlig økonomi (for eksempel bandy og ishockey), er ikke dette mulig. Dette harmonerer ikke. Alle norske idrettsfolk skulle stå på like fot når det gjelder å representere landet. Mange vil kanskje mene at dette er en ubetydelig sak som det ikke er nødvendig å gjøre noe vesen av, men ---.

Publikum klager over at det er dårlig nivå i norsk idrett. Man kan ikke hevde seg i konkurransen med andre nasjoner. Ved en inngående granskning av dette, finner man at det til syvende og sist er en eneste årsak til dette. Norske amatører kjemper mot utenlandske profesjonister. Den skjulte betaling som våre idrettsidol får, kan ikke på noen måte sammenlignes med hva andre nasjoner betaler sine sportshelter. For å tilfredsstille publikum må resultatet, selv om man ikke liker det, bli at amatørreglene i stor utstrekning faller bort også her i landet.

Hva mener så de aktive om å få betaling for sine prestasjoner?

Svaret kan man finne ved å legge merke til at mange reiser til andre land hvor de kan få noe igjen for alt de ofrer på idretten. Man kan her nevne noen få eksempler:

Roald «Kinksen» Jensen og Finn Seeman har reist til Skottland hvor de spiller fotball, og Trond Hoftvedt er i USA av samme grunn. Bjørn Elvenes oppholder seg i Sverige hvor han spiller ishockey, men denne karen har også avslørt fine takter som fotballspiller.

Norsk idrett hadde hatt stor nytte av disse i landslagsammenheng.

Selv om man nå kanskje synes at det allerede er for mange norske idrettsfolk i utlandet, vil antallet i nær framtid sannsynligvis øke betraktelig, fordi svenskene har bestemt å begynne med profesjonell fotball fra denne sesongen. Vårt naboland er sikkert interessert i å bruke våre beste fotballtalenter som uten tvil vil være glade for å få anledning til å spille fotball for betaling.

Man må ha lov til å tro at norske klubbledere er motstandere av gjeldende amatørregler. Med betalte idrettsfolk vil prestasjonene i mange tilfelle bli bedre, og dermed får man økende publikumsinteresse som vil gi bedre økonomi. Dette fører videre til at det blir betydelig lettere å drive en idrettsforening, og dermed har man bedre muligheter til å gjøre en god innsats i arbeidet med de aller yngste medlemmene.

Man må få øynene opp for at toppidrett ikke lenger kan betraktes som lek. Våre idrettshelter

Glimt fra VÅRGENEROLFORSAMLINGEN

Styret og komitéer har siden siste generalforsamling gjennomført og behandlet en hel del saker, blant annet kan nevnes at Ivar Rosendal ba om å bli fritatt for sitt verv som juniorformann. Styret vedtok etter å ha lest begrunnelsen, enstemmig å frita Rosendal for jobben, og Reidar Schussler (som styrets suppleant) overtok midlertidig inntil ny mann kunne bli valgt.

Formannen kontaktet Knut Berg-Nilsen, som sa seg villig til å overta som juniorformann inntil vårgeneralforsamlingen. — Styret med representantskapets ordfører, tiltrådte dette enstemmig.

* * *

Ishockeyrapporten peker på at klubbens A-lag ikke har oppnådd de helt store resultater, men laget har bestått av tildels meget unge gutter som det ventes meget av i fremtiden.

Junior- og guttelaget har mange gode resultater å vise til. Den største oppgaven denne avdelingen hadde i vinter, var å drive ishockeybanen, og med den snøen de hadde å bakse med, har hele avdelingen gjort en kjempeinnsats og klart å avvikle både sine egne og Hockey-Pockeyseriens kamper.

Avdelingens regnskap viser at klubben bare til snørydding har hatt en samlet utgift på kroner 4.519,00.

* * *

Generalforsamlingen fikk anledning til å beskue de flotte premiene vårt 2. lilleputtlag fikk av DBK for sin innsats i år. Premiene var meget pene og laget i keramikk. Det er hyggelig å se at en klubb er så oppmerksom mot de aller yngste idrettsutøvere. I denne alderen er guttene selvsagt meget stolt av et mesterskap, og det er derfor morsomt at de får en pen gjenstand å vise fram til sine foreldre og andre interesserte.

* * *

Man må imidlertid konstatere at ikke alt er bare glede på en generalforsamling. Da man i år skulle høre referatet fra B-oppmannen i bandy, viste det seg at han ikke var til stede. Dette er det ikke grunn til å sette fingeren på, for det er mange uforutsette ting som kan hindre en person i å møte fram. Men det forelå ingen rapport fra denne oppmannen! Det må man i sannhet ha lov til å kritisere. Om mannen selv ikke kunne komme, skal han sørge for at lagets rapport på en eller annen måte blir lest på generalforsamlingen. Såpass ansvarsfølelse bør en oppmann være i besittelse av.

R. R. J.

må på en eller annen måte få en ordning, slik at de har gode muligheter til å trene og konkurrere.

Kan man gjennomføre dette uten å oppheve amatørbestemmelsene?

R. R. J.

HYTTA

— Sommersesongen har forlengst begynt på Skioldhytta, og det er på denne tiden det meste av vedlikeholdsarbeidet skal gjøres. Derfor håper jeg at en god del av medlemmene legger søndagsutflukten til Konnerud hvor de kan hjelpe den driftige, men litt for fåttallige hyttekomitéen med å pusse opp hytta. Det er en god del som bør gjøres der oppe nå. La meg bare nevne en del av det arbeidet som bør utføres:

Det må legges ny papp på endel av taket, vi trenger en ny renne over trappa som bør skiftes ut og grunnmuren hadde ikke hatt vondt av å bli hvittet. Jeg vet også at Finn Hansen har planer om å skrape peisestua innvendig for å få denne litt lysere, men det blir vel for mye arbeid i første omgang. Hytteformannen Dagfinn Hansen har også planer om å sette opp et nytt uthus, materialene skulle det etter hans mening ikke være vanskelig å skaffe. Som man forstår er det mye å henge fingrene i, og vi håper på velvillig bistand.

Vintersesongen som gikk må man betegne som god, selv om regnskapet ikke viste det helt store overskuddet. Pengene som kom inn i vinterseongen, har for det meste vært brukt til vedlikehold og nyanskaffelser, og det er betalt mye ned på klubbens pantelån.

Den mest iøynefallende nyervervelse på Skioldhytta er uten tvil premieskapet som er montert på den ene langveggen i peisestua. Her kan man nå beskue alle (?) klubbens trofeer som er samlet gjennom en årrekke. Nå har de på en ypperlig måte kommet til heder og verdighet igjen, og det er sikkert mang en Skioldgutt som i denne samlingen vil gjenkjenne pokaler fra sin tid som aktiv.

Dersom Skiold hadde hatt midler til å satse på den flotte eiendommen vi har her inne ved Steglevannet, skulle nok det økonomiske resultat sett enda bedre ut. Slik det ser ut for meg i dag, er det mange, også blant våre egne medlemmer, som ikke vet hvor Skioldhytta ligger i det hele tatt. Andre klubbhytter er de i stand til å finne, men Skioldhytta, nei, den er for vanskelig å lokalisere.

Her burde skiltingen frem til Skioldhytta være mye bedre slik at man uten nevneverdige problemer kan finne veien.

Klubben ville sikkert fått mange flere treningsleire dersom overnattingsmulighetene hadde vært bedre. Jeg tror ikke at det ville vært så dyrt å bygge ut peisestua slik at man der kunne få sengeplass til om lag tyve personer. Det ville også vært fint om man hadde muligheter til å planere sletta mellom hytta og hoppbakken. Da hadde det blitt en ypperlig treningsbane for fotballspillerne.

Suverent arbeid

Vår klubb kan dessverre ikke skryte av å stå særlig sterkt økonomisk, og det er ofte vanskelig for styret å skaffe til veie de penger som trengs til den daglige drift av klubben. Derfor må man stadig finne muligheter til å få inntekter.

Også i sommer har Skiold hatt en basar, og man må ha lov til å si at det er klubbens damegruppe som har hovedæren av at dette arbeidet er ført vel i havn med det ypperlige resultat av kroner 13.000,00 brutto.

Basarkomitéen har bestått av de tre driftige damene Åse Larsen, Else Borgersen og fru Kristiansen, og de har fått god hjelp av styrets representant Dagfinn Hansen. Disse har nedlagt et stort arbeid før basaren åpnet, og de sparte seg heller ikke senere.

Også et par andre damer skal nevnes. Det er fru Tommesen (Åse Larsens mor) og fru Hansen (Dagfinn Hansens mor). Disse to har sammen med de ovenfor nevnte ofret mye av sin tid for å sitte på basaren og selge lodder.

Alle de man her har nevnt, representerer uten tvil de mest aktive når det gjelder avviklingen av basaren, og klubben er dem stor takk skyldig.

Man må heller ikke glemme at damegruppa har skaffet til veie en stor del av de utloddede gevinstene. Det var et stort antall gevinster, blant annet duker og puter, som damene selv hadde laget.

Men ikke bare i selve basarlokalet ble det solgt lodd. Hvert Skioldmedlem fikk tilsendt en loddebok, men man fikk dessverre noen av disse bøkene tilbake uten at ett eneste lodd var solgt. Dette er dårlig!

Heldigvis var det også gledelig å konstatere at noen var ivrige og flinke og klarte å selge flere loddebøker. I denne forbindelse må man nevne Kåre Madsen som solgte flest lodd av alle medlemmene i klubben.

R. R. J.

— Vår smågutteoppmann Runar Larsen holdt i slutten av juli en treningsleir på Skioldhytta for sine gutter. Guttene lå der i en uke. Det var et meget godt program Runar hadde lagt opp.

Junioroppmannen i bandy Ingar Johansen har senere på høsten tenkt å samle juniorlaget til en rekke week-end-samlinger på Skioldhytta, og slike tiltak er det hyggelig å høre om. Dersom det er noen av de andre lagene som har tenkt å arrangere samlinger på Skioldhytta, tror jeg ikke det er nei i hytteformannens munn.

Til slutt et lite forslag til hyttekomitéen. Var det ikke en tanke å avertere litt i avisene i Drammen om at Skioldhytta er åpen for servering. Jeg tror alt for få vet om det.

Borgar Nygård.

Bandy og ishocey bør slå seg sammen

Frimodige ytringer om to lagidretter som har mye felles

Vi har to lagidretter i Norge om vinteren som er temmelig like, ishockey og bandy. De foregår begge på is, og det er om å gjøre å få mål. Utstyret som spillerne har, er heller ikke nevneverdig forskjellige, blant annet brukes det skøyter og køller. Etter hvert har de to lagspillene også nærmet seg hverandre, det vil si det er bandyen som har nærmet seg ishockeyen ved blant annet å innføre vanter og innbyttere. Og bandyen vil gjerne ha ord på seg for å være like hard som ishockeyen.

Begge de to lagidretter kjemper for en plass i solen, begge to satser på å få fram gode landslag. De konkurrerer innbyrdes med hverandre og med andre større vinteridretter, ingen har noe særlig hell med seg. Jeg kan ikke forstå annet enn at løsningen må være at de to idretter som har så mange likhetspunkter, slår seg sammen i ett forbund. Det kunne bli et sterkt forbund, med mange gode ledere, med muligheter for å få et større utvalg av toppspillere. Lagidrett vil det over hele verden alltid være nok ungdom som vil drive, og i vinterlandet Norge bør vinterens lagidrett stå sterkt.

Hvilken av de to idrettsgrenene skulle man så drive?

Selvfølgelig ishockey, det kan da ikke være tvil om det. Bandyen har ikke noen framtid, hverken her i landet eller internasjonalt, det har liten hensikt å holde liv i den. Ishockeysporten er en stor internasjonal idrett, den vokser seg stadig større og sterkere.

Hvis bandysporten i Norge hadde vært drevet som en mosjonsidrett på nasjonal basis, skulle den få vært i fred for meg.

Det skal være så moro å spille bandy, sies det. Javel, jeg bøyer meg for det. Men bandyen nøyer seg ikke med det, den skal som alt annet være toppidrett, lederne forlanger at spillerne skal ofre alt, internasjonale triumfer skal bringe sporten den nødvendige framgang. Sant å si har

jeg liten tro på det, og etter å ha sett Sovjet—Norge i VM på TV-skjermen, har jeg liten tro på bandy som publikumsidrett. Men bandyen streber etter dette, den nøyer seg ikke med å være til glede for utøverne.

Jeg har derimot ganske stor tro på ishockey. Gudene skal vite at situasjonen i norsk ishockeysport ikke er særlig lys i øyeblikket, 3. plassen i B-puljen i Wien er etter min mening lite å rope hurra for. Juniorenes meritter i årets nordiske mesterskap forteller også at det ikke er grunn til å se lyst på mulighetene i de første årene.

Men en idrett som ishockey får sin tid og sin sjanse, med fornuftige ledere kan den bygges opp igjen. Gamle bandypamper holder igjen så godt de kan, og en får si at de har lykket ganske godt. Men denne krigen mellom to idrettsgrener som er så like, har ingen hensikt. Det er ikke plass til mer enn en lagidrett på is i Norge. Den kan til gjengjeld ha store muligheter.

— Jeg forstår at mange viker tilbake for ishockeymiljøet. Men det står opp til ledere og spillere som vil drive denne idretten, å skape det miljø som de kan trives i.

Leif Isdal.

Denne artikkelen stammer fra «Dagbladet» og var å finne på sportssiden i dette organet en av de første dagene i april dette år.

Skiold-avisas redaksjon har ikke tatt stilling til den tanken Isdal her fremsetter. Vi har trykket den i vår klubbavis da Skiold driver begge de to omtalte vinteridrettene.

Redaksjonen lar det være opp til den enkelte leser å finne ut om det er realistisk å la bandy og ishockey gå sammen om en idrettene.

Vi ser gjerne at medlemmene sender oss sin mening om dette slik at vi kanskje kan offentliggjøre noen ulike synspunkter på problemet i neste Skiold-avis.

B-laget nok en gang

Dessverre måtte vår B-oppmann flytte fra oss, og undertegnede i samarbeid med U.K. har forsøkt å holde liv i B-laget.

Vi fikk et par av støttespillerne i militære, men allikevel skulle vi hatt rikelig med spillere. Men dessverre, alle som var så flinke til å trene i vår, men som ikke har fått plass på A-laget har dessverre falt av lasset, og møter bare sporadisk til trening. Disse må da innkalles til kampene. Det har hendt at vi har innkalt 16 spillere og

halvparten har møtt, de resterende har vi som steller med dette måtte trylle frem.

Hadde det ikke vært for de 6—7 unge ivrige gutter, hadde saken vært grei, niks B-lag. Hadde vi kunnet nyttet våre bedriftsspillere ja, da kunne vi stilt to B-lag, men disse er utelukket dessverre.

Jeg henstiller til de som har vært «upålitelige» i vårsesongen, rett opp dette etter ferien. Trenger du en ball i ferien så gi oss beskjed. **T. L.**

SMÅGUTTELAGET

Så er den første delen av fotballsesongen ferdig, og det har vært en fornøyelse å være oppmann for småguttene. Da vi begynte utesesongen, var det bare en gruppe på om lag 12 gutter som møtte opp, men etter hvert har det blitt flere og flere slik at vi nå kan stille nesten tre lag. — I serien har vi påmeldt to lag.

1.-laget har gjort det svært godt og leder klart sin pulje. De har spilt tre seriekamper og fått 6 poeng med 24-0 i målforskjell. Dette må man vel kunne kalle «full pott». Av resultater kan nevnes at laget slo Berger 16—0, Norde Sande 7—0 og til sist Drafn 1—0.

2.-laget har også gjort det bra i serien. Det har i alle kampene bare vært på hengende håret at det ikke har gitt mer tellende resultater. Laget har etter tre kamper fått 1 poeng, men resultatene fra kampene gir et bedre inntrykk av laget. I den første kampen mot Bragerøen ble det 0—0, i den neste mot Vestfossen ble det tap 2—1 og i den siste kampen mot puljens beste lag, Strømsgodset, ble det tap med bare 1—0.

Alle guttene har vært flinke til å trene, og dersom de etter ferien kan fortsette der de slapp, kan det være gode muligheter for at 1.-laget vårt får en fin sesong. Hvis 2.-laget fortsetter i samme fine stilen, vil sikkert også de kunne gjøre en god figur.

I tidsrommet 24.—29. juli ble det avviklet en treningsleir for småguttspillere på Skioldhytta. Det var et antall av om lag 15 gutter som hadde meldt fra at de vil være med, og det var tre ledere, nemlig Runar Larsen, Per Smerkerud og Rune R. Johansen.

Programmet ble lagt opp mest mulig variert med benyttelse av de muligheter vi har der oppe. Blant annet kan nevnes at det var svømme-

og fotballkonkurranse og terrengløp. Prøver til ferdighetsmerket i fotball ble også holdt. Det ble dessuten avviklet en lengre skogstur, som gikk innover ved Vestknabbene.

Om kveldene ble det holdt foredrag om forskjellige emner. — Alle som ble spurt om å holde foredrag der oppe, gav positive svar. Maten skal vi selv tilberede i leiren, så guttene skal også beskjeftige seg med matlaging. På forhånd har guttene forsikret meg om at de alle sammen har kurs i matlaging på skolen, så dermed håper jeg det ikke skal bli særlige problemer i denne forbindelse.

Leiren er helt gratis for deltagerne, og jeg vil takke styret i Skiold for den velvilje leiren ble møtt med da forslaget kom fram før siste styremøte.

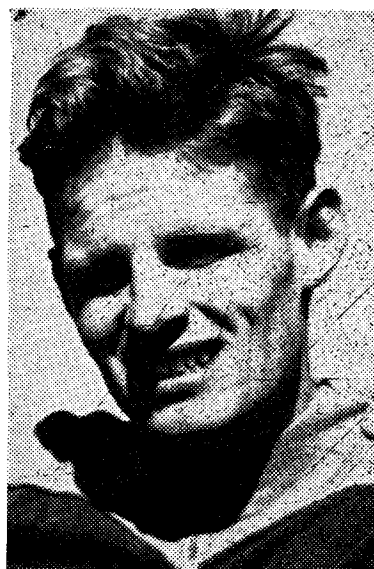
Vi håper neste års leir blir vellykket slik at vi kan fortsette med slike tiltak for gutter der oppe hvert år, og at det må bli en tradisjon i klubben vår å avvikle sommerleire på Skioldhytta. Det er et alt for flott sted vi har der oppe til at det ikke skal benyttes mer i sommerhalvåret. Ved å arrangere en slik samling, håper jeg blant annet å få guttene til å forstå hvilken flott klubbhytte vi har og alle de mulighetene som ligger til rette for medlemmene i slike omgivelser. Vi har fiskemuligheter, bade kan man gjøre så mye man måtte ønske det og man kan legge ut på skogsturer mot idylliske plasser og komme til lokkende steder som Monte Bello, Presteseter, Vestknabbene og Sirikirke.

La meg til slutt få lov til å takke alle som har hjulpet til med leiren slik at den kunne realiseres.

Smågutteoppmannen.

Steinar Cristiansen Sturla

— Fotballgruppa var så heldig å få den kjente Sturla-løperen Steinar Christiansen til å stå for styrke- og kondisjonstreningen en gang ukentlig fra januar. Klubben var meget fornøyd med Steinar, som har hatt fint tak på guttene. Vi ønsker den tidligere i. v. på juniorlaget vårt fra 1953 velkommen igjen.

KONTINGENT

I vår klubb har det i alle år vært forbundet med store vanskeligheter å kreve inn kontingenten av alle medlemmene. Derfor har også denne post på regnskapet vist lite positive tendenser. Når man vet at dette faktisk er en av idrettsforeningens få skikkelige inntekter, er dette meget beklagelig.

Meget positivt var det derfor da Skiolds styre for en tid siden besluttet å gjøre bruk av en ny innbetalingsform i denne saken. Vi tenker her på bruken av postgiroblanketter som lettere gjør medlemmene i stand til å oppfylle sine forpliktelser overfor klubben. Styret har også fordel av denne ordningen som letter kontrollen og øker denne inntektsposten.

Vi skal til tross for dette være ærlige og innrømme at beløpet for innbetalt kontingent på siste generalforsamling viste en økende tendens. Men har vi noen garanti for at denne utvikling vil fortsette?

Nå viser det seg imidlertid at selv ikke med innbetaling over postgiro er det alle medlemmer som betaler kontingenten slik at pengene ikke kommer klubben i hende før uforholdsmessig lang tid etter at postgiroblankettene er sendt ut. Vi tror også at det innen klubben finnes et fåtall som ikke betaler for sitt medlemskap i det hele tatt. Dersom det er riktig, skal disse personer automatisk strykes som medlemmer! Man kan i denne forbindelse spørre styret om en slik ordning blir praktisert. Om styret ikke liker så drastiske metoder, kan man gjøre det på en annen måte:

Når et medlem ikke har betalt sin kontingent kan styret sende ham en opplysning om at medlemskapet blir opphevet dersom ikke innbetalingen skjer i nærmeste framtid.

Vi går ut fra at Skiolds styre sender ut innbetalingskortene for kontingenten så snart som mulig etter nyttår. Dette ville være den mest naturlige ordningen. For å få medlemmene til å betale så snart som mulig, kan man innføre en ordning som går ut på at ved innbetalinger etter en bestemt tidsfrist (for eksempel tre måneder) vil kravet økes med fem kroner.

Nå må ikke medlemmene misforstå oss med dette forslaget. Det legges fram som et alternativ til å skaffe kontingenten i klubbkassa så snart som mulig. Klubben trenger pengene, og det vet vi alle. Forslaget er ikke framsatt for å gjøre forsøk på å øke våre inntekter, men for å få krevd dem inn på en effektiv måte. Dersom medlemmene har en frist på tre måneder til å betale, mener vi dette burde være mer enn nok av tid til å kvitte seg med sin gjeld.

Det blir opp til styret å vurdere verdien av dette forslaget.

Det siste året har som sagt kontingenten vist gledelige tendenser med hensyn til innbetalingen, så dersom dette forsetter, har det ingen hensikt å gjøre bruk av det ovenfor nevnte forslag.

To dommere i fotballkamper ?

I en artikkel i «Dagbladet» 13. juni dette år har man enkelte refleksjoner angående dette emnet.

Avisen refererer til FA News, det engelske fotballforbundets offisielle organ. Her drøftet man for kort tid siden hvorvidt todommersystemet kan være av positiv verdi for fotballspillet som i de senere år har blitt preget av større tempo og hardere spill. Den kjente dommeren Arthur Ellis, en av de beste i England etter krigen, uttaler at noe må gjøres for at dommerens oppgave skal bli lettere, og han mener at med to dommere kan de ha hver sin banehalvdel, hvilket vil gjøre det lettere for dem å være i kontakt med ballen.

Bruk av to dommere er ikke noe nytt i lagidrett, vi kjenner det fra både bandy og ishockey hvor det har vært praktisert en del sesonger. Det er i grunnen uhyre vanskelig å si noe om hvorvidt dommerens oppgave vil bli lettere og om ureglementert spill vil bli effektivt hindret om man får to dommere på banen.

Jeg skal være enig i at det selvsagt blir mindre løping for dommerne, men ellers vil jeg stille meg kritisk til denne ordningen, da jeg tidligere har sett uheldige følger av det i bandysporten.

Dersom denne ordningen en gang skulle bli vedtatt av FIFA, må man ha et par viktige momenter i erindring:

1. Dommerne må få ansvaret for hver sin bestemte del av banen, for eksempel som den engelske dommeren nevner ovenfor.
2. Man må opprette faste «dommerpar» som hele sesongen dømmer sammen slik at de kjenner hverandre meget godt og på den måten hindrer at det skal skje åpenbart misforståelser mellom dem.

La meg til slutt referere «Dagbladet»'s mening om problemet:

Men i fotball, som i all annen idrett som er basert på bedømmelse, tror vi det ville være gunstig med to hovedansvarlige på banen, det bør avgjort kunne føre til bedre bedømmelse. — Fotballen er framfor alt blitt hurtigere, mens alderen på dommerne neppe har gått ned, selv om de sikkert er i bedre fysisk form enn tidligere.

R. R. J.

Derfor: Betal din kontingent så snart du blir oppfordret til dette! Det vil være det beste for begge parter, og dessuten er det også et tydelig tegn på punktelighet, ærlighet og god sportsånd. Dette er egenskaper man venter å finne hos hvert Skioldmedlem.

R. R. J.

Som
sportsmann
kjenner De velværet
ved

personlig hygiene...

Etter turen er det deilig å kunne ta et bad eller en dusj i trivelige omgivelser. Vår forretning har nå et kjempeutvalg i baderomsutstyr som vi anbefaler å ta en kikk på.

Badespeil, medisinskap, badevekter, badematter, ryer osv. — alt i forskjellige farger og kvaliteter. Stikk innom forretningen en dag, vi finner sikkert noe som passer for Dem.

Gå til fagmannen — gå til

DRAMMENS RØR^{A/S}

Konnerudgaten 3 - Drammen - Telefon 83 54 95

FRA STÅPLASS

Alf Paulsen, den tidligere redaktør av Skiold-avisa, skrev brorparten av de artikler som ble trykt i vår klubbavis i de mange årene han selv satt som hovedansvarlig for den.

Paulsen var en ypperlig redaktør som også hadde den sjeldne evne til å skrive på en meget vittig måte.

Den lille artikkelen «Fra ståplass» er hentet fra Skioldavisen, juni 1938 og kan gi uttrykk for sine meninger på en morsom måte.

Har du vært på fotballkamp? Det ville i tilfelle ikke være no' rart. Jeg har også vært det. Det er ikke mange ukene siden. Og jeg var ikke alene. Hele langsia var stappende full av mennesker. Det var folk i alle mulige og umulige fasonger. Noen tykke, noen tynne, noen lange og mange korte. Noen med og noen uten briller. Kort sagt, noe for enhver smak.

Og skravla gikk. Høyt og tydelig. Det gjaldt visst om å overgå hverandre.

— Det er opplagt at vi vinner, sa en for så å bli motsagt av en annen.

— Jeg for min del tror det blir uavgjort, sa den tredje.

Og tia gikk. Men enda var det over et kvarter til lagene skulle entre banen. Hvor det ble av det kvarteret vil ikke jeg stå til regnskap for, men

lagene kom i alle fall. Og godt var det. Jeg var ikke lei for det, og ikke de andre heller.

— Vi vant målvalget, var det ensom skreik inn i øret mitt. Hvem han mente var vi kan jeg ikke gi noen opplysning om, for jeg har ikke sett mannen hverken før eller siden.

Nok a' det. Spillet var i full gang. Og folkemasene me'. Begge lag spilte dårlig, særlig det ene var helt elendig. En tilskuer som sto bak meg, så seg lei på dette rotet og skrek ut:

— Bruk flate baller!

En mann som sto ved siden av ham, svarte tørt:

— Ta det med ro a' gett. Du ser vel døm kan'ke bruke rund ball engang.

Stadig vekk hørtes rop:

— Opp-opp-over til ytre --, sån ja --, nei --, det er riktig -- au -- skyt -- gi deg du a' gett -- trøkk te'n.

Dommerens fløyte lyder. Spillet stopper. Dommeren dømmer utspill fra mål.

Det høres et veldig brak bak meg. Det er publikum som roper, hvis en kan bruke et så mildt uttrykk.

— Straffespark ---- Ut med dommer'n!

Er det noen som kjenner seg igjen?

APS

A-lagets vårsesong

Stag—Skiold, priv.	4—0
Skiold—Vestfossen, priv.	3—1
Skiold—Sagene, priv.	1—1
Hokksund—Skiold, priv.	2—3
S. Bergan—Skiold, priv.	3—2
Steinberg—Skiold, priv.	2—2
Tønsberg Turn—Skiold, priv.	2—1
D.B.K.—Skiold, priv.	4—2
Slemmestad—Skiold, serie	0—2
Skiold—Hokksund, 1. kv.	2—1
Herkules—Skiold, 2. kv.	1—2
Skiold—Grue, serie	1—2
Åssiden—Skiold, serie	3—0
Sandefjord—Skiold, 1. runde	1—0
Skiold—Kampørn, serie	0—2
Flisa—Skiold, serie	2—4
Skiold—Liull, serie	3—3
Kongsvinger—Skiold, serie	3—0

Åssiden	7	6	1	0	13—4	13
Grue	7	4	2	1	18—9	10
Kampørn	7	4	2	1	18—9	10
Slemmestad	7	3	0	4	23—15	6
Kongsvinger	7	2	2	3	14—18	6
Skiold	7	2	1	4	10—15	5
Liull	7	2	1	4	7—15	5
Flisa	7	0	1	6	9—27	1

Slik så det ut i fjor:

Kongsberg	7	5	1	1	21—13	11
Svelvik	7	4	2	1	21—15	10
Liv	7	3	2	2	11—13	8
Slemmestad	7	3	1	3	17—13	7
Geithus	7	3	0	4	15—18	6
Åssiden	7	2	2	3	11—16	6
Skiold	7	1	2	4	10—14	4
D.B.K.	7	2	0	5	8—12	4

Dessverre er ikke stillingen særlig lys etter halvspilt serie. Stillingen i år:

Vi ønsker fotballgutta en god høstsesong med fremgang og litt hell, da skal alt gå bra også i år, håper vi.

» SIDEN SIST «

Smågtuttleder Oddvar Danielsen måtte bytte oppmannsjobben med militærtjeneste. Runar Larsen har overtatt som lagleder, og han har satset for fullt. Topplasing i serien og leir på hytta siste uke i juli.

Kretslagsturneringen er avsluttet i Horten hvor Skiold var representert på juniorkrets-laget med: Hans Petter Nilsen, Sverre Erling Nilsen og Øivind Rosendal.

Inntektene på de to foretagende klubben har avvirket i vår har blitt meget tilfredsstillende, takket være ildsjeler som har nedlagt et imponerende arbeide.

Også ved dette kommunevalg finner vi en rekke av våre medlemmers navn på forskjellige partiers lister. Vi håper de som vil bli valgt inn, ikke glemmer idrettens vanskeligheter i byen vår, når slike saker skal legges fram. Alt for ofte viser idrettens talsmenn en uforståelig passivitet.

Lederen for vårt B-lag, Tore Lagesen har flytt til Sarpsborg. Da han var oppsagt i leiligheten han bodde, slo han til på en stilling med vertikalt delt leilighet i Østfold-byen.

Det ble gjenvalg på hele styret i Norges Bandyforbund unntatt, Per Walle, Sagene. Skiolds Tore Larsen ble nytt styremedlem.

— e.

Var det for vanskelig ?

I Skioldavisas desembernummer 1966 lagde vi en gjettekonkurranse for alle klubbmedlemmer under 14 år. Den besto av ti spørsmål som skulle besvares skriftlig og sendes til redaktøren innen 1. februar i år. De oppsatte premiene syntes vi var fristende nok, de var på henholdsvis 50 og 25 kroner.

Etter den ovenfor nevnte tidsfrist var det ikke kommet inn en eneste besvarelse. Derfor mener vi å ha grunn til å spørre våre yngste medlemmer om spørsmålene var for vanskelige.

La oss håpe at dette er grunnen til den dårlige oppslutningen om konkurransen, for vi vil helst slippe å tro at den manglende interesse skyldes latskap!

R. R. J.

Lagesen - Borgersen - Stahl

— Etter den fine innsatsen våre medlemmer viste i forbindelse med rivingen av Torvhallen, hadde styret ingen betenkelighet med å ta i mot tilbudet om riving av Ø. Torggt. 18.

Oppslutningen var ikke som ventet. Det er mulig at våren er en dårlig tid å beslaglegge medlemmene på, men de få kveldene det hadde blitt på hver hvis alle hadde møtt, kunne den mest opptatte klart med litt godvilje.

Heldigvis har vi medlemmer som ikke finner noen oppgave for stor, og som satser for fullt der klubben trenger dem. Ingen føler seg vel tilside-satt, når jeg uten betenkelighet trekker fram disse navn i forbindelse med dugnaden i Ø. Torggt. Bjarne Lagesen, Bjarne Borgersen og Charles Stahl. Uansett dag var «Lages» på plass. «Borgers» var dessverre uheldig, og han ble stygt skadet etter fall fra «toppetasjen», men da det var leget kom han trofast igjen. Disse karene ga seg ikke før veggene var nede. Charles Stahl var dugnadsleder, forretningsfører, og salgssjef. Det som imponerte mest, var hans fenomenale salgsegenskaper, og det var de mest utrolige ting han fikk solgt. Disse tre kan stå som eksempel på hva som kan utrettes med den rette innstilling, klubbånd og innsats.

Klubbens motto er som kjent: «Jernfast vilje, stålfast kropp». Dette syntes vi passer i dette tilfelle.

Det var trist å se den dårlige oppslutningen. Bare få dager var vi over 15 mann. Neste gang klubben kaller på deg ta eksempel av nevnte tre karer som her har gjort en innsats som ikke kan verdsettes høyt nok. **tl.**

Flere Skiold-gutter

På klubbens høstgeneralforsamling for et halvt år siden, ble man gjort oppmerksom på den gledelige tendens til stadig økende antall nye medlemmer i Skiold. Styret kunne på denne tiden notere 32 nye navn i klubbens kartotek, mens tre navn måtte strykes.

På vårgeneralforsamlingen for en tid siden, fikk man den glede å konstatere at denne utvikling fortsetter. I løpet av det siste halvåret har klubben fått 29 nye medlemmer.

Ett medlem har meldt seg ut, nemlig Arild Janson.

Følgende medlemmer er opptatt i klubben.

Rune Andersen, Terje Larsen, Arild Råen, Pål Olavsén, Ivar Helgerud, Arne Carlsen, Thor Willy Pedersen, Øyvind Røed, Tore G. Hansen, Knut H. Johansen, Jan Erik Amundsen, Ivar Wiermyhr, Bjørn Arild Thun, Åge Skari, Trond Heegård, Elmer Johansen, Sverre Bjørnholdt, Knut Sydskow, Terje Larsen, Ulf Haraldsen, Runar Schau Carlsen, Sigmund Finnerud, Syver Halmrast, Tore Adamsen, Bernt Ove Tofteng, Erling Bekke, Helge Otto Mathiesen, Odd Kjell Nilsen og Wiggo Gustavsen.

Skiolds juniorlag på AaB's nye anlegg.

Med juniorlaget til Aalborg

Juniorlagets Danmarkstur ble sett fram til med den største forventning, alt i fjor var det planlagt — og en ekstra spiss på forventningene ble det i og med at vi ventet på brev, på grunn av ferie hos de ansvarlige i Danmark. Den første tanken var at reisen skulle foregå i juli måned, men gutta ville som rimelig er tjene noen slanter først, og den endelige dato ble satt til 10. august.

Og 10. august var en torsdag, og vanskelig å skaffe biler til å kjøre oss til Oslo, hvormed vi entret toget — forventningsfulle for hva utlandsturen ville bringe.

På Vippetangen, utstikker 2, lå «Akershus» — reisefeber, og liten lyst til å komme i siste liten, gjorde at vi var svært tidlig ute, og måtte vente nærmere timen på å få komme ombord. Men den tiden ble slått ihjel med reker — velsmakende plukkende tidsfordriv, kjøpt fra båt på kaia i Oslo.

Men omsider ble slusene åpnet, eller rettere sagt portene og vi var ikke sene om å ta landgangen fatt.

Etter en rask sømfarang av «Akershus», den første forventningens mål, ség vi inn i en «downperiode» — vi slappet av etter å ha vært oppe fra klokken seks om morgen. Terje Gundersen ble utnevnt til «hoff-fotograf» — og skjøt villig

vekk, valget viste seg å være godt — selv etter at filmen ble fremkalt.

Vi hadde selvfølgelig ordnet med været på forhånd, og bestilt det beste — ingen rulling og ingen sjøsyke fotballspillere på overfarten.

Fredrikshavn — vi klappet til kaia, den første del av reisen var unnagjort. Men la oss ikke glemme at vi plukket opp to «ekstra» til turen, i Oslo. Nils Sørheim og Halvard Olsen, som hadde vært hjemme i Nord-Norge i ferien. Vi hadde ingenting hørt fra guttene — unnskyldt som de var, da de hadde vært på ferie i Sverige, og vårt brev hadde blitt liggende. Men Nils visste råd, han hadde hørt om Bell, som i sin tid oppfant telefonen, benyttet seg av oppfinnelsen, og meddelte oss at de ville forsøke å komme med nattflyet nedover — og et kvarter før avgang sto gutta på brygga i Oslo. Det var en rask jobb.

Vi var nå 17 i tallet da vi entret toget i Fredrikshavn, den siste del av reisen mot bestemmelsesstedet Aalborg var forestående.

Vi var ytterligere blitt to ekstra i selskapet — guttene hadde en forbausende ferdighet til å plukke med seg reiseselskap — pussig nok av det svake kjønn. Men misforstå ikke, det var bare på togturen de var vårt selskap — spillere hadde vi nok av, så ekstra reserver trengte vi ikke — eller gjorde vi det med åtte baklengsmål.

I Aalborg ble vi mottatt av representanter for Aalborg Boldspilklub af 1885, blant annet Kaj Holm Jensen, ungdomsutvalgets formann.

Det bar ivei til AaB's bane på Ny Kærvej, hvor vi ble vel mottatt av anleggets inspektør Gundersen. Vi lå bare her natten over, neste dag skulle vi flytte til AaB's annet anlegg ved Annebergvej, hvor vi bodde resten av oppholdet.

Fredag ble vi invitert på baretur til Blokhus, hvor Vesterhavet hilste oss i møte i all sin veldighet. De nødvendige forsikringstiltak ble tatt, det var nemlig ikke helt ufarlig å bade her, en undervannsstrøm kunne føre en mann med seg utover. To gutter fra Aalborg ble «ansatt» som badevakter — og en dukkert i Vesterhavet er noe en sent vil glemme. Mektige bølger utfordret oss til en vennskapelig kamp med havet, hvor vi oftest var den tapende part, men noen skjønnere måte å tape på kan man vanskelig tenke seg. — Vannet var så salt (pluss at det holdt det nødvendige over 20) at vi drøsset salt i våre fotspor i lang tid etterpå. En improvisert fotballkamp på stranda, barbert, bærer undertegnede mén av ennå.

Vi fikk også se det tredje av Aalborgs Boldspilklubs anlegg, den nye stadion med plass til noen og tyve tusen mennesker. Vi ble imponert — det vi fikk se var en helt moderne stadion med betongtribuner — og en gressmatte, som man neste kunne speile seg i.

En ting ble vi tidlig gjort oppmerksom på — hvis vi ville komme tilbake til Aalborg måtte vår oppførsel være eksemplarisk. La oss raskt skyte inn at etter vår forstand er vi hjertelig velkommen tilbake.

Fredag kveld hadde gutta fri — og gjorde byen. Det vil si de fleste var å finne i det store tivoliet, men noen hadde også bestemt seg for å se andre av Aalborgs severdigheter og la tivoli-besøket være til lørdagskvelden.

Undertegnede ble bedt hjem til Kaj Holm Jensens prektige hjem, til en kaffekopp, hvorefter Holm Jensen ble med til byen for at vi sammen kunne ta en titt etter AaB's gjester, og de oppførte seg bra — men var grove mot sin egen pengepung i et innholdsrikt tivoli.

Skytterkonge ble Bror Lauritzen — han plukket ned den ene blomsten etter den andre. Det trenges kanskje en tilleggsforklaring — det var blomster guttene skjød på i skytterteltet — de mulige andre «blomster» guttene plukket under sitt Aalborg-opphold forbigår vi i all stillhet.

Lørdag var det handledag — og ikke minst den dagen vår store match mot Aalborgs første

juniorlag, vi kan legge til at klubben stilte med fire juniorlag, like mange guttelag, 5 småguttelag, likeså 5 lilleputtlag og en del lag under lilleputt — ingen mangel på rekruttering.

Vi solgte oss så dyrt som mulig i kampen — ihvertfall så lenge kreftene strakk til. Vi ble møtt med fart og presisjon i et spill hvor det var tydelig at de danske drengene hadde lært sin ABC. Det vi helst vil huske fra kampen — vi tapte 8—0 — er Petter's spill i goalen. Han var meget god, selv danskene ble imponert, og det sier ikke lite. Forsvaret vårt ellers kjempet tappert, mens rekka vår ble noe lett i dette selskapet.

Men lørdagskvelden kom, og da var tapet glemt, og tivoli fikk nok en gang gleden av vårt besøk. Vi satte fristen for legging til klokken 24, og et kvarter senere var det mørkt og stilt hos guttene — samtlige dager.

Men etter lørdag kommer søndag — og igjen var det en reise som sto for døren. Vi ble fulgt til toget av en representant fra Aalborgs ungdomsavdeling — og vel fremme i Fredrikshavn entret vi «Skipper Clement» for hjemreisen — etter et opphold i Aalborg som vi sent vil glemme. Det var heller ikke noe «havari» på hjemturen — og på brygga kom A-laget og hentet oss. Riktignok måtte vi vente en stund — men når vi fikk høre det gledelige resultatet av A-lagets oppgjør mot Grue, hvor de vant 3—1, forsvant vår småligom opparbeidede utålmodighet.

Vi er et minne rikere, det kan vi i første rekke takke Kaj Holm Jensen, formann i AaB's ungdomsavdeling, for, han sørget for oss på alle måter — badeturen til Blokhus — vårt opphold i AaB-regi — vi sitter tilbake med minnet om dansk gjestfrihet — et dundrende nederlag på fotballbanen — vi ville ikke unnvært noen av delene, selv nederlaget lærte vi av.

Ivar Rosendal, reiseleder.

EIVIND NIELSEN

adr. Bjerregårds gt. 31 B, Oslo, er det ikke mange av våre yngre medlemmer som kjenner. I et hyggelig lag blant virkelige «Skiold-gubber», ble jeg presentert for store Skiold-navn fra «forna dager», som jeg tidligere bare har lest og hørt om. Dette skal jeg for øvrig komme tilbake til i neste nummer.

Eivind Nielsen var en av dem som var med i Skiold's storhetstid på fotballbanen. At Skiold stadig er i hans tanker kan vi forstå, og da han hørte at det igjen var liv i Skiold-avisa overrakte han et beløp til avisa som aviskomiteén på denne måte vil takke hjertelig for, og vi håper den kan bringe hyggelige ting i fremtiden, som kan varme en god gammel Skiold-gutt.

Tusen takk!

SKIOLD-HYTTA

ved Steglevannet på Konnerud.

Det ideelle stedet for turgåere sommer som vinter. Hytta er åpen for servering alle søndager hele året.

Vi serverer mineralvann, kaffe og buljong. De kan også få kjøpt kjeks og sjokolade.

Har De først en gang besøkt Skioldhytta vil De sikkert komme tilbake til denne perlen ved Steglevannet.

Favorit a/s

TORVHALLEN

STØRST I SKO
Telefon 83 19 56

FAVORIT-FILLIALEN

SPECIALIST I KONFEKSJON
Nedre Storgate 17 - Telefon 83 54 34

-stasjonen

Drammen Travbane
Innehaver: Nils J. Berg
Byens raskeste servicestasjon
Rekvisita og bilgummi
Pøsekiosk

La det gå sport i det
UNDERSØK VÅRE LAVE PRISER

Hansen & Dysvik

På torget i Drammen.

INGENIØR GRAN

Drammen.

Skal vi stille bedriftslag istedet for B-lag eller ...

Vi har som før nevnt at bedriftsfotballen har «stjålet» mange av våre medlemmer. Vi har her nominert Skiold's bedriftslag:

Hermod Wendelborg, Jernb. I.L. Erik Kristiansen Jernb. I.L. Erik Carlsen, Jernb. I.L. Tov Støa, Alsidig. Reidar Schüssler, Alsidig. Gunnar Fossum, A. Helgeland. Kjell Rokke, I.B.M. Roar Nilssen, Bygn. Ove Hagen, Drm. Paper M. Erik Jensen, Jernb. I.L. Svein Brekke, Delikat.

Vi gjør oppmerksom på at bedriftsspillere har lov til å spille old-boys-kamper for sin klubb (over 35 år) ved siden av bedriftskampene. Vi kan vel etter ovenstående begynne å tenke på old-boys-lag igjen, så disse gutta kan få den riktige trøya på seg igjen.

T. L.

Tuna Tekstil

TRIKOTASJEFABRIKK

Stjerneveien 15
Telefon 82 13 80

Alt i sportstrikotasje, fotballtrøyer, turn-drakter, brytedrakter, langrennsdresser og treningsdresser i crepe og bomull.

Greni Sjøførscole

Konnerudgaten 6 — Tlf. 84 70 35
Teori hver fredag aften kl. 18.30

Kai Møller & Sønner A.s

Boktrykkeri
Griffenfeldtsgt. 1 — Tlf. * 83 81 20
Drammen

Central Hotell, Drammen

Sentralbord 83 15 90.

Samtlige rettigheter. - God parkering.
Stedet hvor idrettsfolk møtes.

Spisesalen anbefales.

«Bo sentralt i centrum».

MED KONTO HOS OSS KAN VI
UTFØRE ALLE DERES OPPDRAG

Drammens Sparebank

Opprettet 1823

Hovedkontor

Bragernes Torv 11

Filial

Vårveien 25

Assiden

Drammens Rørleggerforretning A.s

Aut. rørleggerforretning.

Konnerudgt. 3. Telefoner: 83 54 95 - 83 54 96.

Rørhandel en gros - en detail.

KAFE GLOBUS

Selskapslokaler og levering av kald og varm
mat til hjemmene.

Reidar Danielsen

TOBAKK — FRUKT — SJOKOLADE

Tlf. 83 54 16

Konnerudgt. 10

Drammen

LIER SPAREBANK

Drammen.

Filialer:

Lierbyen, Lierskogen og Sylling.

Skiold-gutter!

Til god sport kreves godt utstyr.

Kjøp sportsutstyret i

STØA'S sportsforretning

Konnerudgaten.

Alt i klær for hele familien

Kjøp alt på ett sted

Knut Odegaard & Co.

Hauges gate 4.

Tlf. 83 84 22.

Nordahls Pøsekiosk

Konnerudgaten

Anbefales alle Skiold-gutter

SPORT

og uteliv krever spesielt utstyr.

I vår sportsavdeling får De alt i sportsutstyr
til alle i familien.

Etabl. 1851.

Alt på ett sted.

Harald Lychell & Co.

Sentralbord 83 79 70.

A. HUSUM & CO.

Kjøtt og delikatesser.
Eget pøsemakeri.

Marienlystgt. 24. Tlf. 83 22 43.

VAUXHALL
BEDFORD
CHEVROLET

Drammens Autos

Autorisert forhandler.

Konnerudgt. 23, Drammen. — Tlf. 83 84 90.

Hei gutter

Vi møtes i Globusgården.
Spesialforretningen med spesialfrisyrer.

Svein Bjørge Ellingsen

Globusgården

Programmer - Billetter Loddsedler

— og ikke å forglemme —

Klubbaviser Fremtiden

leveres fra vårt
moderne trykkeri.

Central Bensinstasjon

Th. Helgerud. Tlf. 83 15 64.

Bilgummi. — Rekvisita.
Servicestasjon.

— den selvfølgelige
dessert.

Telefon 83 25 56.

DRAMMENS is

Det gode sport- og tur-
utstyr får De ALLTID i

DOMUS

med klør - for enhver

LTZ. NIELSEN & SØNN

Malermestere.

Alt i malerarbeider.
Tlf. kontoret 83 14 47.

Bygningsartikler, jernvarer,
kortevarer, kjøkkenutstyr,
sportsartikler.

NORLØFF
JERNVAREFORRETNING A-S

N. Storgate 7, Drammen.
Centralbord 83 65 80.

KREDITKASSEN

Christiania Bank og Kreditkasse

Drammen